

пена линия бѣ разрушена. Тука се появи първиятъ летецъ българинъ. Бодливиятъ телъ бѣ прерѣзанъ отъ българскитѣ войници, конницата влѣзе въ града и плени на 19 мартъ 1913 г. главниятъ комендантъ Шукри паша съ войската му заедно съ многобройни малки и голѣми топове.

Освенъ около Одринъ голѣми боеве станаха и при градъ Булаиръ долу до морето, гдето бѣ избѣгала турската войска. Турцитѣ се опитаха да изкаратъ съ кораби войска отъ Мраморно море на сушата при града Родосто, но не сполучиха. Голѣми боеве станаха и на Чаталджа.

На картата четецътъ вижда, какъ турската войска е изпждена отъ Одринско и се е заврѣла едва въ Дарданелския и Цариградския полуостровъ. Бѣлото пространство вече бѣ освободено.

Миръ и граници между България и Турция.

Най-сетне въ края на мартъ 1913 г. турцитѣ се убедиха, че сж победени и че трѣбва да свѣржатъ миръ. Великитѣ сили се съгласиха да се направи миръ въ Лондонъ. Цѣлъ свѣтъ поздрави победителитѣ.

Доиде важното. Пълномощници отъ България, отъ Сърбия, отъ Гърция и Черна гора отидоха въ Лондонъ. Следъ голѣми и много съвещания на 17 май 1913 год. турцитѣ подписаха миръ, нареченъ Лондонски.

Отъ новата гранична линия на западъ и северъ въ Тракия и Македония съюзницитѣ трѣбваше да си подѣлятъ земитѣ справедливо по договоритѣ.

Свада между съюзницитѣ.

За жалость, съюзницитѣ не си удържаха думитѣ: всѣки да вземе земи, които населяватъ неговитѣ сънародници, а не земитѣ на съседа си. Още докато траеше войната, когато цѣлата българска войска бѣше заета съ турцитѣ около Одринъ, Чаталджа,